

Förnöiligt giffte, emellan Kongl. May:tz tro tienare och assessor, i den hö...

Gezelius, Johan

1700-1829 81 Cbza 1703 Loskiöld/Gezelia

National Library
of Sweden

Förnöiligt Biffte/

Emellan

Kongl. May:ts Tro Dienare och Assessor,
i den Höglofl. Kongl. Åbo Hof-Rätt/
Den Wälborne Herren/

Hr: **A** **N** **S** **E** **N**

S **O** **S** **R** **T** **O** **L** **D**/

Samt

Ädle och Wälborne Jungfru /
Jungf.

L **A** **R** **S** **A** **M** **A**

B **E** **S** **E** **L** **T** **A**/

Då de

Lyckl. sammantvågdes i Åbo den 14. Junii 1703.

Bestrefwo

Men Wären / när som Gräs med Wärt ei
plågar dröja /
Gick Fröja = flocken ut / att the sig till
behag
Skull niuta Wären grön / som allom
är i Lag /
The wille tå med Lust sitt Hierta wäl
förnöja.

Tå the af lüufigt Snack i Tanckar woro sänkte /
Kom fram ett fagert Diur med wackra Fläckar täkt /
The samma hurit haer en skön och lüufig Dräkt /
Ja och des täcka Hyy wäl wüste hwad det tänkte.

Th det till en af dem fick Lust och största Nöje /
Tå Astrild hos sig slöt att skunta det rätt nått /
Med Kärleks Pylar sin' på bästa wüs och sätt /
På det han ingalund där af skull göra Löje.

Helt lüefligt gick det af / han sköten i des Hierta /
(Th där på wäntad han) och gjorde sadant Sår /
Han Bot af ingen ann där till än henne får /
Till den han Hegen wändt / och utstär tämlig Smärta.

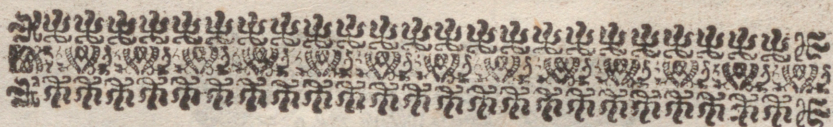
Men

Men nu är Tyden all / på den han skulle lida
Den lufsiva Allfogz-sorg / det Hierte-fågnaud Qwal:
Ty stiger Röjet fram / thet honom med ett Tal
Båd hugna will / och tee sig wara på thes sida:

GUD gifwe! begge Ehr stoor wålgång / mycken Lycka:
Att I i allan Tyd må lefwa uti Roo:
Att I förutan Sorg må länge samman Boo.
Den Högsie GUD må Ehr ifrån all fara rycka !!

J. O. H. GEZELIUS

J. F. J. Nep.

DE sköna Ellior när tag en gång skull beskåda /
Då råkad tag en Ort / hwar wid wål mände
läda
Så mycket underligt / att thet er Skrifwas
kund:
Jag undrad och der på den hela Afson Stund.

Man den af dess Figur en Ridder-spore nämnar /
I Näsan hårlig Lucht den samma från sig lämmar /
Men hurdan Fågnaud / Lust / den wåra Ögon gier /
Besinnes wål af den dess skapnad efterseer.

När wid Midssommar Tyd dess Blomster Safft uttryckes /
Rätt mycket hielper (fast det skundom intet tyckes)
Den Blomman Hiertat / då det tarfiwar Medicin,
Och intet stärckas kan af Plåster eller Wijn.

Jag billigt äghna mig der wid den Hierte. Sagnad /
Af Gud och Lyckan är wår Brudgum nu tillågnad:
Ty Lillian / hwilken han så länge efftersökt /
Har plat des Hierte nu till kärlek mot sig bögt.

Jag will ej Snska mehr / än att han måtte niuta
En sådan Hiertans Noo / till des att Döden sluta
Will deras Lefnadz Lopp / det Himlen spara må
Till de så ökas / som de nu stor Glädie få.

LORENTZ KRISTUBBE.

